

מ"ת 30932/09/15 - מדינת ישראל נגד ש' ב' (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

24 בספטמבר
2015

מ"ת 30932-09-15 מדינת ישראל נ' ב' (עציר)

מ"ת 30948-09-15

לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת

מדינת ישראל
ע"י באות-כוחה עו"ד כרמית כהן ועו"ד מורן אלקבץ-עמסי

נגד
המשיב

ש' ב' (עציר) - בעצמו
ע"י באת-כוחו עו"ד שפרה וקנין

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על שחרור הסניגוריה הציבורית מייצוג המשיב בתיק זה.

ניתנה והודעה היום, י"א בתשרי התשע"ו, 24/9/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת

החלטה

עד השעה 14:00 (השעה כעת 11:00) תמציא המבקשת את מכשירי הפלאפון של המשיב. לחלופין - הודעות שבין המשיב לבין המתלוננת במועד הרלוונטי.

דוחה את הדיון לשעה 15:00.

ניתנה והודעה היום, י"א בתשרי התשע"ו, 24/9/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, על רקע כתב אישום המייחס לו איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת-זוג.

על-פי העובדות, החל מיום 1.9.15 המשיב נהג לאיים על המתלוננת בכך שיגרום לה להתאבד. ביום 11.9.15, בסמוך לשעה 23:30 הגיע לדירתה, ביקש להיכנס לדירה, המתלוננת סירבה, אז איים עליה כי יעשה את חייה שחורים עד כדי שתצא להתאבד. מיד לאחר מכן תקף אותה בכך שסטר לה על פניה עד שהחלה לדמם מאפה, וכל זאת עשה עת הוא מפר הוראה חוקית לפיה הורה בית המשפט על הרחקתו מהמתלוננת.

באת-כוח המשיב הסכימה לקיומן של ראיות להפרת הוראה חוקית. אשר לעבירת התקיפה, טענה לכרסום בראיות לכאורה, והגם שהמשיב הודה כי סטר למתלוננת הוא הסביר שעשה כן מאחר שהמתלוננת היתה במצב של כמעט עילפון והוא ביקש להעיר אותה.

במהלך הדיון התברר מדברי באת-כוח המשיב כי אצל היחידה החוקרת ארבעה מכשירי פלאפון של המשיב ובהם שרשרת מסרונים בין המשיב למתלוננת, וביחס למועד האירוע, 11.9.15, המחזקים גרסתו של המשיב לפיה הוא הגיע לבית המתלוננת לאחר שהבין ממנה כי היא עומדת לשלוח יד בנפשה, וכי סטר לה על מנת להעירה, ובכלל שהמתלוננת אינה דוברת אמת והעלילה עליו.

לשאלת בית המשפט את באת-כוח המבקשת באשר לעולה מדברי באת-כוח המשיב, השיבה זאת כי לא ידוע לה על מסרונים שנשלחו בין המשיב לבין המתלוננת, ובכל מקרה המכשירים אינם תפוסים בידה אלא בידי היחידה החוקרת.

נוכח העולה מדברי באת-כוח המשיב הוריתי על הפסקה בדיון, ובאת-כוח המבקשת התבקשה להביא את מכשירי הטלפון, ואלה הובאו, כשמתוכם נבחר המכשיר הרלוונטי, ולאחר הטענות ניתן היה לצפות במסרונים עליהם דיבר המשיב, וכמו כן, האזנתי להקלטה של האירוע מהמכשיר הנייד של המשיב.

כבר אומר כי העולה מהמסרונים מבסס גרסתו של המשיב וטעוניה של באת-כוח, והדברים הנראים לעין והנשמעים לאוזן עומדים בסתירה מובהקת לדברים העולים מהודעת המתלוננת ולתמונה הכוללת אותה ביקשה להציג בהודעתה במשטרה.

אכן, בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלת מהימנות עדים או למשקל של אותה עדות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה, וכבר אומר כי קיימות פרכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על כרסום ממשי של התשתית הראייתית עליה מבססת התביעה את בקשתה למעצר המשיב עד תום ההליכים באשר לעבירת התקיפה.

מתוך המסרונים הכתובים וההקלטה עולה בבירור כי בין המתלוננת לבין המשיב היה קיים קשר עוד קודם לאירוע, הקשר המשיך גם לאחר צו בית המשפט להרחקה של המשיב מהמתלוננת. מתוך אותם המסרונים גם ניתן ללמוד על מהות הקשר ביניהם, על העדר חשש ופחד של המתלוננת מהמשיב, ועל כך שההפך הוא הנכון - זו אף מגלה רגשות קנאה כלפיו ונוקטת מהלך אשר מביא את המשיב לדירה שבה הם מתגוררים יחדיו, והיא דירתו של המשיב עצמו, כשכל אלה עומדים בסתירה מובהקת לעולה מהודעתה במשטרה.

כאן המקום לציין ולהדגיש את התנהלות היחידה החוקרת, יש לומר - התנהלות שערורייתית. המשיב, במהלך חקירתו במשטרה, מאשר כי סטר למתלוננת, אולם מסביר כי עשה כן משום חששו כי זו בלעה כדורים, וכל זאת נוכח שיחתם המקדימה וגילויי הקנאה כלפיו. אולם החוקר, כך לדברי באת-כוח התביעה בדיון היום, לא מצא, על-פי שיקול דעתו, להביא את תוכן המסרונים בפני התביעה, ומכאן גם לא בפני בית המשפט ולא בפני באת-כוחו של המשיב. לא יעלה על הדעת, כי חוקר במשטרת ישראל ייקח לעצמו את הסמכות למנוע, הן מהתביעה והן מבאת-כוח המשיב, ובוודאי לא מבית המשפט, עיון בחלק מחומר החקירה, אשר יש בו במובהק לספר סיפור אחר לגמרי מזה העולה מהודעתה של המתלוננת.

אכן, המשיב הפר צו של בית המשפט, אולם יש להידרש למהות ההפרה, לרקע בו בוצעה וגם לצורך בחינה זו יש במסרונים שנעלמו מעיני בית המשפט ובהקלטה שאותה שמעתי, שגם היא נעלמה ממני, כדי להקהות את חומרת עבירה זו.

בהינתן האמור, ומשלא מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לעבירת התקיפה כפי שביקשה להציג אותה המבקשת, אני מוצאת כי עבירת ההפרה החוקית מקימה עילת מעצר עד כדי מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ולפיכך אני מורה על שחרורו בתנאים הבאים:

א. נאסר על המשיב ליצור כל קשר בין במישרין ובין בעקיפין עם המתלוננת;

ב. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, ככל שיידרש;

ג. ערבות עצמית בסך 15,000 ₪ כל אחת.

למעט מכשיר הפלאפון בו נמצאים המסרונים שהועברו בין המשיב לבין המתלוננת, אני מורה למבקשה להחזיר למשיב לאלתר את יתר מכשירי הפלאפון שתפוסים אצלה.

עותק מהחלטה זו יועבר לרמח"ם תחנת דימונה, אשר ייתן דעתו על התנהלות היחידה החוקרת בתיק זה.

ניתנה והודעה היום, י"א בתשרי התשע"ו, 24/9/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת

החלטה

נוכח השעה המאוחרת (16:21), ובשים לב לממצאים בראיות שבאו ועלו לפניי לאחר דרישה לעיון במכשירי הפלאפון, אני דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע, ובעיקר בשים לב כי לא מצאתי שבשחרורו של המשיב הוא מסכן את המתלוננת.

ניתנה והודעה היום, י"א בתשרי התשע"ו, 24/9/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת